

РЕШЕНИЕ

№ 1402

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9773** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл./.

Образувано е по жалба на С. П. В. срещу Заповед № РД-16-020 от 09.09.2021 г. на началника на ДНСК.

Жалбоподателката оспорва заповедта като незаконосъобразна, поради постановяването ѝ в противоречие с материалния закон. Излага, че не е извършила нарушение на служебните си задължения, защото е изготвила становище вх. № ФО-5-05-015/23.04.2021г. в отговор на поставената ѝ задача от директор на Дирекция „Правна“ с резолюция от 16.04.2021г. Обяснила е, че не е в правомощията ѝ нито по закон, нито по длъжностна характеристика да извършва правен анализ на приключилите в ДНСК обществени поръчки, тъй като в специалния ЗОП е предвидено изрично от кого, при какви обстоятелства и в кои случаи са дава такъв анализ. След като са завършили съответните обществени поръчки и ако тя направи възложение ѝ правен анализ, би се стигнало до нарушение на чл.89, ал.1, т.3 от ЗДСл., а именно: излизане извън кръга на правомощията, превишаване на правомощия, навлизане в служебни задължения на други длъжностни лица/органи. Не се касаело за неизпълнение на служебни задължения, защото служителят е изразил своето становище по поставената му задача, но непознаването на правната материя и практика в областта на обществените поръчки от началник отдел „Процедури и договори“, директор на Дирекция „Правна“, главен секретар и началник на ДНСК е

довело до неоснователно образуване на дисциплинарното производство и налагане на наказанието „забележка“.

В съдебно заседание С. П. В., редовно уведомена се явява лично и поддържа жалбата. В хода на устните състезания, моли за отмяна на оспорения акт. Подробни съображения са развити в представените писмени бележки на 21.12.2021г. Акцентира се върху допуснати съществени процесуални нарушения по чл.93 ЗДСл- не е изслушана от началника на ДНСК, не са били оценени доказателствата, събрани в производството, не е обсъдено цялостното поведение на държавния служител, както и не са изложени мотиви при определяне на вида и размера на наказанието- чл.91 ЗДСл.

Ответникът – началник на ДНСК, редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. А. С., оспорва жалбата. Излага, че е издаден един законосъобразен акт, който е изцяло съобразен с нормите на материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Развити са аргументи за неоснователност на оспорването в писмена защита, депозирана на 30.12.2021г.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал 2 ГПК във връзка с чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от Заповед № РД-15-732/01.10.2020г. и считано от 01.10.2020г., т.е към момента на издаване на оспорената заповед С. П. В. е заемала длъжността- главен експерт, длъжностно ниво от К. 7, Експертно ниво 3, в отдел „Събиране на вземанията“, Дирекция „Правна“ в ДНСК, IV младши ранг.

Според представената длъжностна характеристика, главен експерт-юрист в отдел „Събиране на вземанията“ е пряко подчинен на началника на отдела, като основната цел на длъжността е да осъществява процесуално представителство на ДНСК, да изразява становища и разработва предложения за решения на правни проблеми, свързани с дейността на този отдел. Областите на дейност са: 1. Да подпомага началника на отдела и директора на Дирекция „Правна“ при осъществяване на дейността по събиране на вземанията; 2. Да осъществява дейност по процесуално представителство; 3. Да осъществява дейност по събиране на вземанията; 4. Да подпомага началника на отдела, директора на Дирекция „Правна“, главния секретар, както и останалите дирекции в ДНСК при осъществяване на дейността им, чрез даване на мнения, становища, свързани с конкретни правни проблеми по ЗЗД, ГПК, АПК, ДОПК и др.; 5. Да поддържа регистри на вземанията за суми, дължими от ФЛ и ЮЛ, във връзка с приключили административни и административно-наказателни производства и извършени разходи по принудително изпълнение на незаконни строежи.

С докладна записка № РД-2372-05-282/29.04.2021г. директор на Дирекция „Правна“ е сезирал началника на ДНСК, като е изложил следните обстоятелства във връзка с изпълнение на служебните задължения от С. П. В.. Във връзка с разпространявани от нея неверни твърдения при възлагане и провеждане на обществени поръчки в нарушение на чл.2, т.2 и чл.17, ал.1 и ал.2 от КПСДА, с резолюция от 16.04.2021г. е било възложено на жалбоподателката да извърши правен анализ по възлагане и изпълнение на обществените поръчки в ДНСК за периода

01.04.2020г. до м.04.2021г. със срок за изпълнение – 23.04.2021г. Служителят е приел без възражения да изготви анализа и до последния ден от срока е уточнявал неговото съдържание. Такъв анализ обаче не е бил направен, като на 23.04.2021г. е депозирано писмено становище, в което се посочвало, че „тя не е участвала като член или председател на комисия в проведените процедури по обществени поръчки, поради което не отказва, но не се ангажира да анализира и изразява възражения срещу действията на началник отдел „Процедури и договори“ и директора на Дирекция „Правна“. Счита, че не е в правомощията ѝ, както и по длъжностна характеристика, да изготвя „правен анализ“, тъй като в ЗОП е предвидено изрично пред кого, при какви обстоятелства и в кои случаи се прави „правен анализ“ на обществени поръчки.“

В докладната записка от директор на Дирекция „Правна“ е изложено, че със своите действия С. П. В. нарушава задълженията си по длъжностна характеристика - т.5.16 „ да изпълнява самостоятелно или в екип допълнително възложени задачи по разпореждане на директора на Дирекция „Правна“, т.5.6 „ да осигурява цялостно правно-нормативно обслужване на ДНСК, свързано със спазването на националното право и правото на ЕС“. Освен това, съгласно чл.7, ал.2 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в държавната администрация, длъжността на главен експерт е свързана с „разработването на експертни анализи и оценки, с изготвянето на становища, с участието в разработването на проекти на нормативни актове, с разработването на методологии, методики и механизми, с предоставянето на методически указания по прилагането на административните актове във връзка с дейността на администрацията, с подготвянето на отговори на запитвания на физически и юридически лица, с изготвянето на експертни анализи и оценки във връзка с осъществяване правомощията на ръководителя на администрацията и подобряване на административното обслужване. Главният експерт носи пряка отговорност във връзка с прилагането на нормативните актове и предлаганите от него решения“.

Със Заповед № РД-16-001/21.06.2021г. на началника на ДНСК е образувано дисциплинарно производство срещу държавния служител С. П. В. във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата, обективирани в доклад № РД-2372-05-282/29.04.2021г., изготвен от директора на Дирекция „Правна“. Предоставен е двудневен срок за даване на писмени обяснения и е определена дата-24.06.2021г. за изслушване от дисциплинарния съвет. Актът е връчен на адресата му на 21.06.2021г.

На 22.06.2021г. от жалбоподателя С. П. В. са депозиран писмени обяснения вх. № РД-2372-07-661 , в които се излага, че е изготвила и предала на 23.04.2021г. становище /анализ/ във връзка с поставената ѝ задача, като подчертава, че е извън нейната компетентност по длъжностна характеристика да дава каквито и да е анализи на дейността на директора на Дирекция „Правна“ и главен секретар на ДНСК. Това се включвало в правомощията на вътрешните одитори, Сметната палата, АДФИ. Поставената задача сама по себе си предполагала превишаване на дадените ѝ права, като главен експерт- юрист в нарушение на чл.89 ЗДСл. Ставало въпрос за възложени вече обществени поръчки, чиято документация е била съгласувана от нейните началници. Пост фактум, в ролята на одитор, каквато тя няма е поискано от нея да направи разбор на предприетите действия от нейните началници.

За периода 22.06.2021г. до 07.09.2021г. жалбоподателката е ползвала общо 76 дни отпуск по болест, през което време сроковете за налагане на дисциплинарно

наказание не са текли.

Със Заповед № РД-16-002/06.07.2021г. на началника на ДНСК е наредено на основание чл.93, ал.1 от ЗДСл, С. П. В. да се яви пред дисциплинарно-наказващия орган на 09.07.2021г.

С последваща Заповед РД-16-013/08.09.2021г. на началника на ДНСК е наредено на основание чл.93, ал.1 от ЗДСл, С. П. В. да се яви пред дисциплинарно-наказващия орган на 08.09.2021г., за да бъде изслушана.

На 08.09.2021г. е било проведено изслушване на С. П. В., която е заявила, че не е извършила дисциплинарно нарушение и поддържа изцяло своите писмени обяснения по случая. Отново е подчертала, че ако е била извършила правен анализ, то това би довело до превишаване на нейните правомощия.

Със Заповед № РД-16-020 от 09.09.2021 г. началника на ДНСК е наложил на С. П. В. дисциплинарно наказание „забележка“ на основание чл. 90, ал.1, т.1 във вр. чл.89, ал.1 и чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл.

В мотивната част на акта е изложено, че С. П. В. не е изготвила в срок до 23.04.2021г. вкл. правен анализ по възлагане и изпълнение на обществените поръчки в ДНСК, което представлява неизпълнение на служебните ѝ задължения и в частност по т.5.16, т.5.6 и т.7.2 от утвърдената длъжностна характеристика и чл.7, ал.2 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията. Нарушението било извършено на 26.04.2021г. в [населено място], при форма на вина-евентуален умисъл и при отегчаващи вината обстоятелства- липса на самокритичност и образувани и други производства по ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е насочена срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, считано от 09.09.2021г. и от активно легитимирано лице - адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши проверка за законосъобразност на атакувания административен акт на основанията, сочени от оспорващия, и служебно на всички основания по чл.146 АПК, приема следното:

На първо място, актът е издаден от компетентен административен орган съгласно чл.92 от ЗДСл /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК/, в пределите на неговата власт. Началникът на ДНСК е орган по назначаването за служителите в ДНСК, съобразно чл.6, ал.1, т.7 от Устройствения правилник на ДНСК и на него са възложени правомощията за налагане на дисциплинарните наказания, както и за прекратяване на служебните правоотношения.

На второ място, разпоредбата на чл.97 ал.1 от ЗДСл регламентира изискванията за форма, съдържание и реквизити към заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Според нея дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед и съдържа: трите имена и длъжността на дисциплинарно наказващия орган; дата на издаването; трите имена и длъжността на наказвания държавен служител; описание на извършеното от него нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават; служебните задължения, които са били виновно нарушени; видът и

размерът на наказанието; правното основание за налагането му.

Оспорената заповед е издадена в писмена форма и съдържа обстоятелствена част, в която са посочени установените от дисциплинарно наказващия орган факти и доказателствата, на които основава фактическите си изводи; индивидуализирани са по изискуемия начин издателят и адресатът ѝ; определено по вид и размер е дисциплинарното наказание и са отразени правните норми, на които се базира налагането му; заповедта е датирана и подписана.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем.

Следва да се приеме за изпълнено императивното задължение на ДНО по чл.93, ал.1 ЗДСл преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения. На жалбоподателя е предоставена възможност да депозира писмено обяснение по обстоятелствата, посочени в доклад № РД-2372-05-282/29.04.2021г. на директора на Дирекция „Правна“, от която той се е възползвал, представяйки писмено становище вх. № РД-2372-07-661/22.06.2021г. С това на етап от дисциплинарното производство, на който са събрани всички доказателства в подкрепа на дисциплинарното обвинение, на служителя е предоставена възможност да предостави обяснение по всеки един от установените факти и обстоятелства, с което надлежно е охранено правото му на защита, каквато е целта на процедурата по чл.93, ал.1 ЗДСл.

Според протокол от 08.09.2021г. началника на ДНСК, в качеството си на ДНО, е изслушал С. П. В. във връзка с дисциплинарното производство, образувано със заповед № РД-16-001/21.06.2021г. На проведеното изслушване служителят е заявил, че е изпълнил задачата в рамките на своята компетентност и длъжностна характеристика, а ако е изготвил „правен анализ“ би превишил правомощията си. Въз основа на изложеното съдът приема за изпълнена процедурата по чл.93, ал.1 ЗДСл, тъй като на служителя са предоставени възможности за обяснения и становище, с което не е ограничено правото му на защита. От жалбоподателя не са представени доказателства и не са наведени нови обстоятелства, които да са налагали провеждането на допълнително разследване от ДНО и събирането на други доказателства.

Дисциплинарното наказание на жалбоподателя е наложено в рамките на преклузивните срокове по чл.94 от ЗДСл, съгласно която разпоредба дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Утвърдено е в съдебната практика разбирането, че по смисъла на чл.94 ал.1, пр.1 от ЗДСл, нарушението следва да се счита за открито към датата, когато всички материали по дисциплинарната преписка, заедно с решението на дисциплинарния съвет са предоставени на наказващия административен орган, на когото принадлежи окончателната преценка, дали да наложи дисциплинарно наказание. За най-ранна дата на откриване на дисциплинарното нарушение следва да се счете 29.04.2021г., когато

началника на ДНСК се е запознал с изготвената докладна записка от директор на дирекция „Правна“. Актът, с който е ангажирана дисциплинарната отговорност на С. П. В. е издаден на 09.09.2021г. За периода от 22.06.2021г. до 07.09.2021г. сроковете за налагане на дисциплинарното наказание не са текли на основание чл.94, ал.3 ЗДСл. Наказанието е наложено в двумесечния срок, считано от откриване на нарушението, и в едногодишния от неговото извършване, поради което не са налице основанията за прекратяване на дисциплинарното производство.

По тези съображения е спазена разпоредбата чл.93 от ЗДСл, след като в производството държавният служител е участвал самостоятелно и е упражнил правото си да даде сведения и обяснения, като направи съответните доказателствени искания и представи доказателства в защита на своите твърдения. Правото на участие на С. П. В. във воденото дисциплинарно производство не е ограничено, не са допуснати съществени процесуални нарушения, наличието на които би обусловило отмяната на акта съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК. Само в хипотеза на неучастие на засегнатата страна и необсъждането на нейните възражения, обяснения, доказателствени искания, може да доведе до различни изводи и до различно проявление по предмет, обем и съдържание на крайното властническо волеизявление, чрез което се прилага законът от административния орган.

На четвърто място, Заповед № РД-16-020 от 09.09.2021г. на началника на ДНСК, с която е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ на С. П. В., е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК.

Дисциплинарната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за неизпълнение в срок до 23.04.2021г. вкл. на резолюция от 16.04.2021г. на директора на Дирекция „Правна“ да изготви правен анализ по възлагане и изпълнение на обществените поръчки в ДНСК за периода 01.04.2020г.-м.04.2021г., като нарушението е правно квалифицирано по чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл- „неизпълнение на служебни задължения“. Правилно е определена датата на извършване на нарушението- 26.04.2021г., защото крайният срок, изтича в петък /присъствен/ ден и първият ден на който бездействието е проявено е понеделник /присъствен ден/.

Настоящият съдебен състав приема, че в случая, в съответствие с императивното изискване на чл.97 ал.1 т.4 и т. 5 от ЗДСл, оспорената заповед съдържа описание на конкретно извършено от жалбоподателя нарушение по чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл. **„неизпълнение на служебните задължения“**, в т.ч. датата и мястото, обстоятелства, при които това е станало. В тази връзка, както в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, така и в цялата приложена по делото преписка е налично описание на поведението на държавния служител, с което той не е изпълнил своите преки служебни задължения.

Съгласно чл.21, ал.2 и ал.3 от ЗДСл задълженията на държавния служител се определят в длъжностната характеристика, а допълнителни задължения

могат да му бъдат възлагани само в предписаните в закона случаи.

За да е налице неизпълнение на служебните задължения е необходимо служителят да не е изпълнил някое от преките си задължения, възложени му с утвърдената за заеманата от него длъжност, длъжностна характеристика или от допълнително вмените му задължения с нарочно издаден за това акт. Ето защо, за да е спазено изискването на чл.97, ал.1, т.5 от ЗДСл, трябва да е ясно и недвусмислено индивидуализирано служебното задължение, което не е изпълнено. В случая, с оглед обективизираната в заповедта фактическа обстановка, се съдържат конкретни факти и твърдения, въз основа на които ответникът е приел, че не е изпълнено от С. П. В. нейно служебно задължение.

Съгласно т.5.6 от длъжностната характеристика, пряко задължение на главен експерт- юрист в отдел „Събиране на вземанията“, Дирекция „Правна“ е да: „осигурява цялостно правно-нормативно обслужване на ДНСК, свързано със спазването на националното законодателство и правото на ЕС“.

Съгласно т.5.16 от длъжностната характеристика, пряко задължение на главен експерт- юрист в отдел „Събиране на вземанията“, Дирекция „Правна“ е да: „изпълнява /самостоятелно или в екип/ допълнително възложени задачи по разпореждане на началника на ДНСК, зам. началниците на ДНСК, главния секретар или директора на Дирекция „Правна“.

Държавният служител носи отговорност за законосъобразно изпълнение на поставените задачи в законоустановените и определените в резолюцията срокове /т.7.2 от длъжностната характеристика/.

Разпоредбата на чл.7, ал.2 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в държавната администрация, предвижда, че длъжността "главен експерт" е свързана с разработването на експертни анализи и оценки, с изготвянето на становища, с участието в разработването на проекти на нормативни актове, с разработването на методологии, методики и механизми, с предоставянето на методически указания по прилагането на административните актове във връзка с дейността на администрацията, с подготвянето на отговори на запитвания на физически и юридически лица, с изготвянето на експертни анализи и оценки във връзка с осъществяване правомощията на ръководителя на администрацията и подобряване на административното обслужване. Главният експерт носи пряка отговорност във връзка с прилагането на нормативните актове и предлаганите от него решения.

В настоящия случай, С. П. В. не е изпълнила в срок до 23.04.2021г. вкл. разпределената от прекия ѝ ръководител задача, да изготви правен анализ

по възлагане и изпълнение на обществените поръчки в ДНСК за периода 01.04.2020г.-м.04.2021г.

Защитната теза на жалбоподателката се основава на обстоятелството, че възложената ѝ задача не е в обхвата на нейната компетентост, нито по длъжностна характеристика, нито по закон. Това съждение е неправилно, като очевидно жалбоподателката не разграничава и прави смесване между изготвянето на „правен анализ“ по даден правен проблем и извършване на контрол по спазване на относимия закон- ЗОП. От държавния служител не е изискано да извършва проверка относно законосъобразността на проведените процедури и да дава становище относно евентуално допуснати нарушения от възложителя. Действително последващ външен контрол по изпълнение на ЗОП, включително контролът по изпълнение на договорите за обществени поръчки и на рамковите споразумения, се осъществява от Сметната палата и от органите на Агенцията за държавна финансова инспекция. Външен контрол се осъществява и от Агенцията за обществени поръчки преди оповестяване откриването на процедурата - върху проектите на решение, обявление и техническа спецификация и след оповестяване откриването на процедурата - върху одобрените документи. Най-сетне на обжалване пред КЗК подлежи всяко решение на възложителите по процедура за възлагане на обществена поръчка, а респ. решението по чл.215, ал.2 от ЗОП на КЗК подлежи на оспорване пред ВАС на РБ.

Ако трябва да се дефинира „правният анализ“, то това е събраната и систематизирана информация относно дадено правно положение по конкретна материя /закон/, което съдържа юридически изводи и заключения. До какво обаче се свежда правният анализ? Каква трябва да е неговата форма, какво - съдържанието му, на какви изисквания трябва да отговаря той, отговорът на тези въпроси безспорно трябва да даде експертът, който е натоварен с неговото написване. Липсва унификация на формата и съдържанието на правния анализ, поради което юристът самостоятелно може да се произнесе какви факти, обстоятелства, решения, препоръки и други, да включи в него.

На С. П. В. не е поставена задача да изготви „експертно становище“ по см. на чл.208, ал.1 от ЗОП или „правен анализ“ по см. на чл.209, ал.1 от ЗОП, тъй като в случая не се касае за административно производство, развиващо се пред КЗК, противно на развитото от нея съображение в писменото становище изх. № ФО-5-05-015/23.04.2021г. На служителя е разпределена задача в рамките на притежавана юридическа компетентост да състави доклад /мнение, решение/ по повод прилагането на ЗОП, който може да съдържа напр. брой проведени

обществени поръчки през периода, видове процедури, стойност на обществените поръчки, използвани критерии за подроб, брой обжалвани процедури и т.н. и т.н. Жалбоподателката е разполагала с оперативна самостоятелност да прецени каква информация да включи в доклада и по какви критерии да я структурира, като се води от притежавата от нея експертиза, още повече, че преди 01.10.2020г. тя е изпълнявала длъжността главен експерт в отдел „Процедури и договори“ и очевидно притежава компетентност да обобщи и систематизира търсените сведения. На жалбоподателката не е разпоредено упражняването на контролни функции по отношение на вече завършени процедури по възлагане на ЗОП, за да се споделят възраженията ѝ, че по този начин тя би превишила служебните си правомощия и би навлязла в служебните правомощия на други органи/лица.

Жалбоподателката, чрез проявеното от нея бездействие не е изпълнила и основната цел на длъжността „главен експерт- юрист“- да изрази становище и да разработи изследване по конкретно възникнал правен казус.

Процесното дисциплинарно нарушение правилно е било подведено под хипотезата на чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл, като е спазена от ответника и разпоредбата на чл.91 ал.1 от ЗДСл, която визира различни критерии за определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание, а именно: тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител.

Съгласно чл.89, ал.1 от ЗДСл дисциплинарно нарушение представлява виновното неизпълнение или забавено изпълнение на служебни задължения. В настоящия случай, предвид посоченото по-горе, се установява неизпълнение на конкретни служебни задължения от страна на жалбоподателя. В заповедта са изложени фактите, които според органа обосновават осъществяването на дисциплинарно нарушение, както и са посочени точни задължения, предвидени в длъжностната характеристика, които жалбоподателя не е изпълнил, респ. е бездействал. Освен това, от събраните по делото доказателства се установява наличието на виновно извършено от жалбоподателя нарушение на служебните задължения, което обосновава реализирането на дисциплинарна отговорност спрямо него.

Съдът приема, че е спазено и изискването на чл.97, ал.1, т.4 от ЗДСл, изискващо наличието на съществен реквизит - описание на действителното нарушение, посочването на конкретното бездействие на

служителя, с което е нарушил служебните си задължения. Съществуващата яснота по отношение на изискуемото /дължимо/ поведение от жалбоподателя определя заповедта като мотивирана и обоснована. Нормата на чл.97, ал.1 от ЗДСл е императивна и е предвидена като гаранция за законосъобразното упражняване на предоставената на административния орган дисциплинарна власт и съответно като гаранция за защита правата на служителя.

Правилната преценка на административния орган по отношение на фактите предопределя и съответствието на заповедта с материалния закон. Съдът е длъжен да провери, дали установените от ответника фактически обстоятелства са верни и дали кореспондират на относимите към тях разпоредби на ЗДСл. В административния акт е задължително да има пълна корелация между установените факти и правното основание, под което същите са подведени. Органът е спазил императивното изискване на закона дисциплинарното нарушение да бъде описано от обективна страна и отнесено към изискванията на чл.21, ал.1 и ал.2 от ЗДСл. От субективна страна е налице конкретизация относно формата на вината. Съвкупната преценка на установените в хода на дисциплинарното производство факти и обстоятелства правилно е навела дисциплинарно-наказващият орган на извод за налагане на първото по тежест дисциплинарно наказание по чл.90, ал.1, т.1 ЗДСл. При определяне на неговия вид не е допуснато нарушение на чл.91, ал.1 ЗДСл. Доказано е нарушението на служебната дисциплина и е съобразено цялостното поведение на служителя.

Неправилни се явяват единствено съображенията на ответника за наличието на отегчаващи отговорността обстоятелства, свързани с образувани още три дисциплинарни производства срещу С. П. В., защото актовете, с които са наложени дисциплинарните наказания „порицание“, „отлагане повишаване в ранг за една година“ и „уволнение“ не са влезли в сила към дата- 09.09.2021г. С оглед зачитане на принципа за невиновност, посочените обстоятелства не са от категорията на такива, които могат да утежнят положението на привлеченото за реализиране на дисциплинарна отговорност лице или въобще да бъдат съобразявани при определяне на вида и размера на наказанието.

Предвид изложеното съдът заключава, че *Заповед № РД-16-020 от 09.09.2021г.* на началника на ДНСК е законосъобразен административен акт и поради липсата на основанията по чл.146 от АПК, подлежи на потвърждаване.

При този изход на спора искането на представителя на ответника юрк. А. С. за присъждане на направените по делото разноски за възнаграждение

на юрисконсулт се явява основателно, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100.00 /сто/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, *Административен съд София-град*, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. П. В. срещу *Заповед № РД-16-020 от 09.09.2021 г.* на началника на ДНСК.

ОСЪЖДА С. П. В. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „К. село“, [жк], [улица], [жилищен адрес] да заплати на ДИРЕКЦИЯ ЗА НАЦИОНАЛЕН И СТРОИТЕЛЕН КОНТРОЛ с адрес: [населено място], [улица], сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.124, изр. второ от ЗДСл.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: